

Indenrigsministeren (Kragh): De Regler, der hidtil har været gældende for Ordningen af Indkvarteringsforholdene her i Landet, er utvivlsomt, som ogsaa det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen udtalte, ganske forældede. Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har gentagne Gange ved Finanslovbehandlingen i de senere Aar omtalt dette Spørgsmaal, og jeg har hver Gang erkendt, at der her er Forhold, som bør rettes. I det Omfang, hvori det lader sig gøre under den bestaaende Ordning, er det sket ved de Ekstratillæg pr. Manddag, som har været gældende i de senere Aar; men Kommissionsnedsættelsen var netop foranlediget ved Erkendelsen af, at her maatte man gaa til en Forandring. En saadan tilstræbes ved det foreliggende Lovforslag, og det forekommer mig paa en Maade, som maa siges at virke tilfredsstillende til alle Sider.

Der er det ejendommelige ved denne Forhandling, at den, om jeg saa maa sige, er dobbeltbundet. Fra flere af de ærede Ordføreres Side, fra den socialdemokratiske Ordfører (H. P. Hansen) og den konservative Ordfører (Carlsen-Skiødt), har man givet det Udseende af, at Staten her møder med Krav til Kommunerne, som disse føler som særdeles ubehagelige; derfor maa man virkelig paa ethvert Punkt forlange absolut fuld Erstatning til de Kommuner, der maa paatage sig Byrden, og derfor er det saa urimeligt, at denne Byrde i Henhold til Lovforslaget fremtidig som i Fortiden kun skal kunne lægges paa Købstadkommunerne, det bør virkelig være alle Kommuner, ogsaa Landkommunerne, der her kommer i Betragtning. Det er den Fremstilling, de Herrer giver. Og saa ved de jo særdeles vel, at der fra Købstadkommunernes Side er et run for at komme til, saa saare der er Tale om en Omlægning af Garnisonsforholdene her i Landet. Det er en fuldkommen Skueret, de Herrer kræver stillet op, naar de siger, at Landkommunerne maa ogsaa med i denne Forbindelse; thi i Almindelighed frembyder Købstadkommunerne naturligvis bedre Forhold for Etablering af Garnison, end Landkommunerne gør, og jeg gad se, hvorledes de ærede Repræsentanter for Købstadkommuneinteresserne vilde optræde i denne Sag, dersom det viste sig, at man begyndte at flytte Garnisonerne fra Købstadkommunerne til Landkommunerne eller viste Tendens til at foretrække Landkommunerne ved Afgørelsen af disse Spørgsmaal — saa antager jeg nok, at Tonearten fra

de Herrers Side vilde blive en ganske anden end den, hvori de i Dag har blæst.

Man siger: Hvis blot Landkommunerne fik Pligt, ligesom Købstadkommunerne har det, vilde det ikke være vanskeligt at faa tilvejebragt en Ordning, hvorefter hele Forpligtelsen i denne Sag kom til at paa-hvile Staten. Maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, at i denne hans Bemærkning ligger der en Insinuation, som jeg synes, det ærede Medlem skulde have undladt. Jeg kan ikke skønne, hvorledes man ved en saadan almindelig Forpligtelse for samtlige Kommuner skulde kunne fremme Tanken om at gøre hele Garnisonsvæsenet til en Statsforanstaltning i højere Grad, end Tilfældet nu er, medmindre det ærede Medlem mener, at der saa fra Landkommunernes Side overfor Regeringen vilde blive rejst Krav, som Regeringen ikke kunde være døv overfor. Det er deri, Insinuationen ligger, og den synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde have fremsat.

Naar nu det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen — og jeg forstod af Understrømmen i det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødts Tale, at han delte denne Betragtning — siger, at der er ikke nogen syndelig Fordel for Byerne i at have Garnison, den er meget ringe, og det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen henviser til, at den Skatteindtægt, som Kommunerne kan have af Befalingsmændene særlig nu efter Nyordningen, er meget ringe, saa minder jeg igen det ærede Medlem om den Iver, som Købstadkommunerne udviser for at faa Garnison. Endogsaa under de gamle, forældede Tilstande, som det ærede Medlem her i Folketinget gentagende er draget til Felts imod med saa stor Iver, har der, hver Gang der var Tale om at flytte Garnisonen fra en By, været rejst et Ramaskrig i den Anledning; det er blevet hævdedet, at det var et Retfærdighedskrav, Byen havde, at bevare sin Garnison. Jeg minder det ærede Medlem om Helsingørs Stilling, jeg minder om Fredericias Stilling, da man ved Ordningen i 1909 tænkte paa at fjerne Garnisonen fra denne By, og jeg tvivler ikke om, at i samme Øjeblik man vilde flytte den Rest, der nu bliver tilbage i Slagelse, skulde det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen nok være i Stand til at lægge en ganske anden Betragtning an paa, hvilken Fordel det var for Slagelse at have Garnison, end den, han har gjort sig til Talsmand for i Dag.

Derfor er det, jeg siger, at hele Grund-